



# Fra hebraisk til hebraisk

af Kai Kjær-Hansen

Med jævne mellemrum oversættes Bibelen. Det er blevet så almindeligt, at ingen sætter spørgsmålstegn ved det. Ganske vist modtager ikke alle bibellæsere en ny oversættelse med lige stor begejstring. Det er der måske ikke så meget at sige til, når man i et måske langt liv har vænnet sig til, at Guds ord lyder på en ganske bestemt måde. Men den yngre generation tager imod den nye oversættelse, og så bliver den nye oversættelse for dem Guds ord på det pågældende sprog. Nogle ældre bibellæsere bliver dog ved med at holde fast i den gamle oversættelse. For dem er det sådan, at Guds ord altid findes i den gamle oversættelse!

Ved enhver oversættelse går der altid noget tabt. Det gælder ikke mindst oversættelsen af Bibelen. Alligevel bliver vi ved med at oversætte. Det hænger vel sammen med, at erfaringen har vist os, at Gud benytter sig af oversættelser til vort modersmål, ja, endog benytter sig af ufuldkomne oversættelser.

Hellere en oversættelse, der lader meget tilbage at ønske, end en originaltekst, som ingen forstår.

Den danske overrabbiner Bent Melchior citeres for at have fortalt, hvor skønt visse mennesker i hans menighed synes det er, når han i synagogen læser Skriften på hebraisk. De forstår ikke meningen med det læste, men det giver højtid og stemning. Når han læser den samme tekst i oversættelse, så den bliver til at forstå, finder de det ikke nær så skønt!

Selv om det utvivlsomt vil blive betragtet som helligbrøde af nogle, kan man spørge, om tiden er inde til en seriøs drøftelse af at udgive en moderne oversættelse af *Tanakh* – det såkaldte Gamle Testamente – til *moderne hebraisk*, ivrit.

Fra 1500-tallet og fremefter har man moderne græske oversættelser af Det nye Testamente. Selv om det NT, som vi kender, findes på græsk, har man alligevel følt behov for at nyoversætte til moderne græsk. For at gøre det gamle budskab forståeligt. Jeg ved udmærket, at der er større afstand mellem Ny Testaments græsk og vore dages græsk, end der er mellem gammeltestamentlig hebraisk og ivrit. Spørgsmålet, som må fastholdes, er imidlertid, om afstanden mellem den hebraiske grundtekst og mange ivrit-talende israelere i dag er blevet så stor, at det kan berettiggende en oversættelse af *Tanakh*.  
Fra hebraisk til hebraisk.

Tror man, at en sådan oversættelse vil have en gavnlig virkning, gør det ikke noget, at andre opfatter det som helligbrøde.

# Graffiti i Jerusalem

## Hagekors-graffiti

Hagekors forbinder vi med noget ondt. Vi tænker på nazisterne. Og hvad de gjorde af modbydelige ting for at udrydde jøderne under anden verdenskrig.

Undertiden har jøder sat et lighedstegn mellem det kristne kors og hagekorset. Det er jo ikke kun under hagekorsets symbol, men også under korsets symbol – og i kirkens navn – at jøder er blevet forfulgt.

Korset er for mange jøder blevet et så negativt symbol, at en del kristne jøder ikke vil bruge det som et symbol på deres tro – sådan som vi andre jo gør det.

På månedens graffiti – malet på en skraldespand i et jødisk kvarter i den sydlige udkant af Jerusalem – har palæstinensere sat et lighedstegn mellem Davidsstjernen og hagekorset. Dermed tilkendegiver de, at de føler sig lige så forfulgt af israelske jøder, som jøder blev det af nazisterne under anden verdenskrig.

Selv om denne sammenligning mellem nazi-Tyskland og det moderne Israel skyder langt over målet – og det gør den – er situationen i Israel utålelig – for begge parter, jøder såvel som arabere.

Lad os bede om, at kristne jøder og kristne arabere ikke må være dem, der bærer ved til hadets bål.

Begge disse parter tror jo på Jesus.

Han er deres stjerne og kors.

kk-h

